

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/43861,Nawrocki-Zbigniew-do-1989-Watroba-Zbigniew.html>
03.05.2024, 11:14

Nawrocki Zbigniew (do 1989 Wątroba Zbigniew)

Zbigniew Nawrocki (do 1989 Zbigniew Wątroba) ur. 28 XII 1959 w Wadowicach, zm. 1 VII 2017 w Chmielniku k. Rzeszowa. Ukończył LO w Wadowicach (1978). Absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie, Wydz. Społeczno-Pedagogiczny (1987); doktorat z historii (1998).

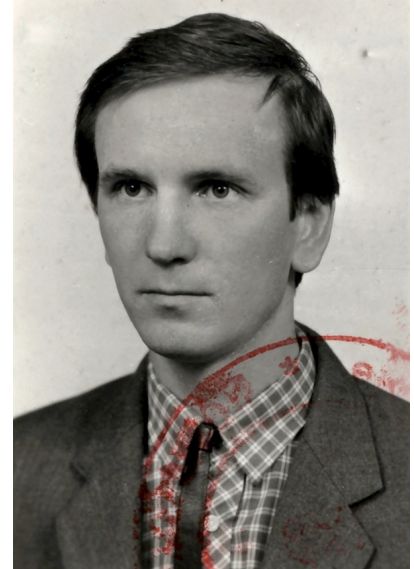
1978 robotnik w Wytwórni Silników Wysokoprężnych w Andrychowie. 1978–1979 robotnik dołowy w KWK Borynia w Jastrzębiu-Zdroju. 1979–1981 służba wojskowa. V–VIII 1981 stażysta i referent w Banku Spółdzielczym w Wadowicach.

Od XI 1981 w NZS; XI – 13 XII 1981 członek KS w WSP w Rzeszowie, szef ochrony strajku, organizator biura przepustek i posterunków sygnalizacyjnych wokół budynku WSP.

Po 13 XII 1981 kolporter podziemnych pism. 1983–1988 konspiracyjnych wydawnictw w siatce RKW Rzeszów (m.in. „Solidarność Trwa”, „Tygodnik Mazowsze”). 1983 kurier prasy podziemnej z Krakowa do Rzeszowa (do punktu u Andrzeja Kucharskiego). 1983–1988 kilkakrotnie przesłuchiwany przez SB. 1983–1985 nauczyciel historii w SP w Niechobrzcu; 1987–1990 pracownik w Studenckiej Spółdzielni Pracy Rzech w Rzeszowie.

1989 umieszczony przez Wydz. V WUSW w Rzeszowie na liście osób zagrażających w sposób istotny porządkowi publicznemu i przeznaczonych do internowania na wypadek wprowadzenia stanów nadzwyczajnych.

1991–2000 funkcjonariusz w Delegaturze UOP w Rzeszowie (technik, nast. inspektor, nast. naczelnik Wydz. Ewidencji i Archiwum); 2000–2007 dyr. Oddziału IPN tamże; 2005–2010 dyr. Biura Archiwizacji i Udostępniania Dokumentów IPN w Warszawie; 2010–2011 funkcjonariusz w Agencji

Zbigniew Nawrocki

Miejsce urodzenia Wadowice

Data urodzenia 28-12-1959

Miejsce śmierci Chmielnik k.
Rzeszowa

Data śmierci 01-07-2017

Hasło wydrukowane w **Tom V**

Bezpieczeństwa Wewnętrznego tamże (doradca Szefa ABW); 2012–2015 p.o. dyrektor, nast. dyrektor Centralnego Ośrodka Szkolenia ABW w Emowie. Od 2016 na emeryturze.

Awansowany w korpusie oficerskim UOP i ABW: 1992 podporucznik, 1995 porucznik, 2000 kapitan, 2012 major, 2015 podpułkownik.

Autor i redaktor naukowy publikacji poświęconych działalności niepodległościowej, działalności komunistycznego aparatu represji oraz funkcjonowaniu służb specjalnych.

2000 laureat Nagrody im. Jerzego Łojka za książkę *Zamiast wolności. UB na Rzeszowszczyźnie 1944–1949* (Rzeszów 1998).

2001–2017 wykładowca w Instytucie Historii i Archiwistyki Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Przemyślu (od 2006 r. Państwowa Wyższa Szkoła Wschodnioeuropejska).

2002–2003 sekretarz redakcji „Studiów Rzeszowskich”; 2004–2012 redaktor nacz. „Aparatu Represji w Polsce Ludowej 1944–1989”; 2011–2016 redaktor nacz. „Przeglądu Bezpieczeństwa Wewnętrznego”; 2016–2017 członek Rady Naukowej Wydawnictwa Sejmowego.

Odnaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2009), Krzyżem Wolności i Solidarności (2012), Brązowym Krzyżem Zasługi (2000).

9 V 1983–5 II. 1990 rozpracowywany przez Wydz. V WUSW w Rzeszowie w ramach SOR krypt. Opór.

Ryszard Oleszkowicz

[Niezależne Zrzeszenie Studentów](#), [Region Rzeszowski](#), [Rzeszów](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)